

Altså, det viser bare noget om, hvad det er for en tilgang, som hr. Frank Aaen har til den her debat. Der findes ikke nogen check på 3.000 milliarder, men hr. Frank Aaen render rundt og taler om det. Hr. Frank Aaen taler også, som om vi nu har skubbet penge ind i bankerne, at vi nu er kommet med statslige penge og har puttet dem ind i Danske Bank. Hvor er det foregået henne? Det er jo ikke foregået. Der er en debat, javel.

Jeg så også i Børsen forleden, at Socialdemokratiet var ude at diskutere, om man nu skulle putte kapital ind i danske banker. Det var også noget af det, som hr. Morten Bødskov var inde på her på talerstolen – og det er så en diskussion, man kan tage. Jeg har også ytret noget om det, vi er dybt skeptiske over for sådan en øvelse, med hensyn til, hvem der har ansvaret – bestyrelse, direktion osv., osv.

Der er netop *ikke* skubbet penge ind i bankerne, der er sikret en stabilitet for den almindelige danske familie. Man ved, at de penge, man som indskyder har stående i banken, ikke er tabt, selv om banken får økonomiske problemer, og det er jo noget helt andet. Der er sikret en styret afvikling af banken, hvis den går ned – ligesom med mit lille eksempel på de forskellige priser på huset, der skal sælges i morgen kl. 16.00, eller det, som man har god tid til at sælge.

Men hr. Frank Aaen render rundt med sådan nogle pseudoting, som han bare strør om sig med, og det gør det så vanskeligt at diskutere de her ting med hr. Frank Aaen.

Kl. 10:53

Formanden:

Tak til hr. Kristian Thulesen Dahl. Så er det hr. Ole Sohn som ordfører.

(Ordfører)

Ole Sohn (SF):

Jeg synes, det er fornuftigt nok, at vi efter et par dage får en ny debat om den finansielle krise, for det er jo et meget alvorligt problem. Jeg vil godt understrege, at vi fra SF's side hele tiden har syntes, at det var nødvendigt, at der kom et indgreb i forbindelse med den krise, som udviklede sig, ikke af hensyn til at sikre finanskapitalen eller for finanskapitalens skyld, men ganske enkelt for at undgå, at et sammenbrud i den finansielle sektor ville ramme uskyldige virksomheder og almindelige borgere, bl.a. i form af højere arbejdsløshed. Det er sådan set det, der er det helt centrale og grundlaget for det. I forbindelse med enhver stor pakke, der nødvendigvis må gennemføres hurtigt, vil man altid kunne spør-

ge, om ikke et hjørne skulle have været justeret, eller om der skulle have været gjort lidt andet, hvis der havde været bedre tid. Men overordnet set havde Folketinget ingen anden mulighed end at gribe ind.

SF deltager også gerne i forhandlingen om yderligere nødvendige indgreb, hvis det skulle vise sig nødvendigt. Omvendt har vi også den opfattelse, at Danmark skal agere mere aktivt på den internationale scene for at få lavet en bedre, samlet regulering af finanskapitalen på en sådan måde, at man undgår nye kriser som dem, vi har været igennem, og som vi faktisk stadig står midt i. Det er nødvendigt med en større genomsigtighed omkring hele finanssektoren, og det er også nødvendigt, at man får bedre muligheder for at udveksle oplysninger, især med andre landes myndigheder, det er nødvendigt med en indsats mod spekulation i forskellige skatteregler fra land til land.

SF har jo igennem mange år – og det vil vi gerne gøre igen – foreslået, at vi udvikler en fælles minimumsbeskatning af selskaber i EU for at undgå den form for jonglering. Vi mener, at det er helt afgørende, at man i Europa får et fælles finanstilsyn, og vi har også den opfattelse, at der skal ske en skærpet regulering af kapitalfonde, hedgefonde og bankers datterselskaber m.v. I tilgift hertil mener vi faktisk også, at det er nødvendigt, at vi vedrørende den danske lovgivning, som regulerer den finansielle sektor, ser på, om der er behov for at lave en gennemgang a la den, jeg har foreslået vi skulle gøre på EU-plan, og at vi også ser på nogle af de lånetyper, f.eks. flekslån, som har udviklet sig igennem de senere år. Måske skal vi også gå ind og lave et rentemaksimum på flekslån og en begrænsning af brugen af de afdragsfrie lån.

Det er ganske enkelt ud fra, at den politik, som regeringen har lagt an til her igennem de senere år, jo har været med til at give et skub til udviklingen af de eksplosivt høje boligpriser. Det betyder selvfølgelig, at førstegangskøbere, primært unge familier, som har købt hus, mens højkonjunktoren var på toppen, i tro på at udviklingen fortsatte, reelt blev lokket til at købe huse, som nu er mindre værd, end da de købte dem. Nu sidder de med afdragsfrie lån og lignende og har svært at klare det.

Vi har også den opfattelse, at den muligvis kan være behov for at lave endnu en bankpakke. Så er det måske ikke et afviklingsselskab, vi skal koncentrere os om, men mere et rednings- og udviklingsselskab. Og der er det klart, at i den